

– másrészt az adott időszak alatt a tejfeldolgozók összessége által így levont összeget összeszámítják, mielőtt azt – a tejfeldolgozók közötti esetleges pénzmozgásokat követően – azonos összegű prémiumok formájában újraelosztják, amely prémiumokat a tejfeldolgozók az adott időszak alatt számukra szállított tej 100 kilogrammjai után azoknak a tejelő tehenet tartó állattartóknak fizetnek ki, akik az említett kritériumoknak megfelelő tejet szállítottak.

(¹) HL C 213., 2003.9.6.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2005. május 12.

a C-315/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Huhtamaki Dourdan SA ügyben (¹)

(Választottbírói kikötés – Kutatási szerződés teljesítése keretében folyósított előleg visszafizetése – Egyes költségek alátámasztásának elmulasztása)

(2005/C 182/15)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-315/03 sz., az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: C. Giolito) kontra **Huhtamaki Dourdan SA**, székhelye: Dourdan (Franciaország), (ügyvédek: F. Puel és L. François-Martin) ügyben, az EK 238 cikk alapján 2003. július 23-án benyújtott fellebbezés tárgyában, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai: M. A. Borg Barthet tanácselnök, J.-P. Puissochet (előadó) és S. von Bahr bírák, főtanácsnok: L. M. Poiares Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2005. május 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Bíróság kötelezi a Huhtamaki Dourdan SA-t, hogy fizessen meg az Európai Közösségek Bizottságnak a társaság részére a BRST-CT 98 5422. sz. szerződés keretében folyósított és visszafizetendő előleg egy részének megfelelő 151 533,47 euró tőkeösszeget és a jelen ítélet napjáig esedékes 23,63 euró kamatot. A Bíróság emellett kötelezi a Huhtamaki Dourdan SA-t, hogy fizessen meg a Bizottság részére a még visszafizetendő tőkeösszeg után az ítélet másnapjától a tartozás teljes kiegyenlítéséig tartó időre 4,81 %-kal számított kamatot.

2) A Bíróság kötelezi a Huhtamaki Dourdan SA-t a költségek viselésére.

(¹) HL C 213., 2003.9.6.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2005. május 26.

a C-332/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Halászat – Erőforrás-megőrzés és -gazdálkodás – 3760/92/EGK és 2847/93/EGK rendelet – Intézkedések a halászati tevékenység ellenőrzésére)

(2005/C 182/16)

(Az eljárás nyelve: portugál)

A C-332/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: T. van Rijn és A.-M. Alves Vieira) kontra Portugál Köztársaság (meghatalmazottak: L. Fernandes és M. J. Policarpo) ügyben, az EK 226. cikk szerinti, kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai A. Rosas tanácselnök, J.-P. Puissochet (előadó), S. von Bahr, J. Malenovský és U. Lohmus bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2005. május 26-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel az 1994-től 1996-ig terjedő halászati idényekben

– nem állapította meg a neki juttatott kvóták felhasználásának részletes szabályait,

– nem ügyelt a halászati tevékenység kellő ellenőrzésével és a halászati flotta, valamint a kirakodások és a fogási naplók megfelelő vizsgálatával a közösségi állományvédelmi szabályozás betartására,

- nem tiltotta meg ideiglenesen a lobogója alatt közlekedő vagy területén lajstromba vett hajók általi halászatot, amikor a neki juttatott kvóta kimerítettnek volt tekinthető, és nem tiltotta meg véglegesen a halászatot, amikor a kvótát már nagymértékben túllépték,
- nem biztosította a többek között adategyeztetéses ellenőrzést és informatikai adatbázis alapján történő adatellenőrzést magában foglaló hitelesítési rendszer tényleges működtetését,

a Portugál Köztársaság nem teljesítette a halászat és akvakultúra közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 1992. december 20-i 3760/92/EGK tanácsi rendelet 9. cikkének (2) bekezdéséből, valamint a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelet 2. cikkéből, 19. cikkének (1) és (2) bekezdéséből és 21. cikkének (1) és (2) bekezdéséből eredő, e halászati kvóták 1994., 1995. és 1996. évi kezelésével és ellenőrzésével kapcsolatos kötelezettségeit.

2) A Bíróság a Portugál Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 135., 2003.6.7.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. május 12.

a C-347/03. sz. (a Tribunale amministrativo regionale del Lazio [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia és Agenzia regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) kontra Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (¹) ügyben

(Külkapcsolatok – A Magyar Köztársaság és az Európai Közösség között a bormegnevezések kölcsönös védelméről és ellenőrzéséről szóló megállapodás – Egyes Magyarországból származó borokra vonatkozó megnevezés védelme a Közösségben – A „Tokaj” földrajzi megjelölés – Levélváltás – A „Tocai” szó használata a „Tocai friulano” vagy „Tocai italico” kifejezésekben egyes olasz borok, különösen a meghatározott területen termesztett (m.t.) minőségi borok leírására és bemutatására egy, 2007. március 31-ig tartó átmeneti időszak folyamán – E lehetőség kizárása az átmeneti időszak letelte után – Érvényesség – Jogalap – Az EK-Szerződés 133. cikke – A szerződésekkel kapcsolatos nemzetközi jogi elvek – A TRIPs egyezmény 22-24. cikkei – Az alapjogok védelme – A tulajdonhoz való jog)

(2005/C 182/17)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A C-347/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában,

amelyet a Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Olaszország) a Bíróságnál 2003. augusztus 7-én nyilvántartásba vett 2003. június 9-i végzésével az előtte a **Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia és Agenzia regionale per lo sviluppo rurale (ERSA)** és a **Ministero delle Politiche Agricole e Forestali** között, a **Regione Veneto** részvételével, folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans (előadó) tanácselnök, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen, G. Arestis és J. Klučka bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: L. Hewlett, vezető tisztviselő, 2005. május 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló Európai Megállapodás nem képezi a Magyar Köztársaság és az Európai Közösség között a bormegnevezések kölcsönös védelméről és ellenőrzéséről szóló megállapodás megkötéséről szóló, 1993. november 23-i 93/724/EK határozat jogalapját.
- 2) A Szerződés 93/724 határozat preambulumban érintett 133. cikke megfelelő jogalapot képez ahhoz, hogy a Magyar Köztársaság és az Európai Közösség között a bormegnevezések kölcsönös védelméről és ellenőrzéséről szóló megállapodást Magyarországgal egyedül a Közösség kösse meg.
- 3) A Magyar Köztársaság és az Európai Közösség között a bormegnevezések kölcsönös védelméről és ellenőrzéséről szóló megállapodás 4. cikkével kapcsolatban folytatott Levélváltásból eredő, Olaszországban 2007. március 31-ét követően életbe lépő, a „Tocai” megnevezés használatára vonatkozó tilalom nem áll ellentétben a homonim megjelölések ugyanezen megállapodás 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt rendjével.
- 4) A Magyar Köztársaság és az Európai Közösség között a bormegnevezések kölcsönös védelméről és ellenőrzéséről szóló Megállapodás 4. cikkének (5) bekezdésével kapcsolatos Közös Nyilatkozat, amely első bevezető hivatkozásában kimondja a Bormegállapodás 4. cikke (5) bekezdésének a) pontja vonatkozásában, hogy a szerződő felek megállapították, hogy a tárgyalások idején nem volt tudomásuk olyan különleges esetről, amelyre az érintett rendelkezések alkalmazhatók lennének, nem képezi a valóság nyilvánvalóan téves bemutatását.
- 5) A Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény C) Mellékletét képező, a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló, a Közösség által a hatáskörébe tartozó tárgykörök tekintetében a 94/800/EK tanácsi határozattal 1994. december 22-én jóváhagyott egyezmény 22-24. cikkeit úgy kell értelmezni, hogy az alapügyhöz hasonló esetben, amikor egy harmadik ország földrajzi megjelölése és egy, az abból előállított egyes borok leírására és bemutatására használt szőlőfajta neve között áll fenn homonímia, ezen rendelkezések nem írják elő, hogy a megnevezések mindegyike továbbra is használható a jövőben, annak ellenére, hogy azt megelőzően az érintett termelők azt jóhiszeműen, vagy 1994. április 15-e előtt tíz évig használták és egyértelműen jelzi a védett bor országát, régióját vagy területét úgy, hogy az a fogyasztókat nem téveszti meg.